31982R0510

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWWIS, EWG, EURATOM) NR 510/82
z dnia 22 lutego 1982 r.
zmieniające rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1860/76 ustanawiające warunki zatrudnienia pracowników Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1365/75 z dnia 26 maja 1975 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy [1], w szczególności jego art. 17,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1860/76 z dnia 29 czerwca 1976 r. ustanawiające warunki zatrudnienia pracowników Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy [2], zmienione rozporządzeniem (EWG, Euratom, EWWiS) nr 1238/80 [3],

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

działając na wniosek Komisji, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, Rada może zmienić powyższe zasady zatrudniania;

pracownikom Fundacji oraz jego następcom prawnym należy przyznać te same prawa do świadczeń w razie choroby, wypadku i choroby zawodowej oraz do systemu emerytalnego, który przysługuje personelowi zatrudnionemu na czas określony Wspólnot Europejskich oraz jego następcom prawnym, wyłączając wzrost emerytur przewidziany na mocy art. 5 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1860/76 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 30 ust. 1 akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Jednakże jeżeli pracownik ulega chorobie zawodowej lub doznaje wypadku w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych, nadal otrzymuje pełne wynagrodzenie przez cały okres niezdolności do pracy, aż do momentu przyznania mu renty inwalidzkiej przewidzianej w art. 41b.";

2. w art. 36 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Na wypadek śmierci emeryta akapit pierwszy dotyczy emerytury zmarłego.";

3. w art. 47 ust. 2 dodaje się, co następuje:

„oraz może również zadecydować o ograniczeniu zasiłku przewidzianego w art. 11 załącznika VI do spłaty składek, przewidzianych w art. 41h, powiększonych o należne odsetki w wysokości 3,5 % rocznie.";

4. w rozdziale 6 tytuł II nagłówek otrzymuje brzmienie:

„Świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego oraz emerytury";

5. w tytule II rozdział 6 zostaje podzielony na:

— sekcję A, zatytułowaną „ubezpieczenie zdrowotne oraz wypadkowe, świadczenie z tytułu zabezpieczenia społecznego", składającą się z art. 38–41,

— sekcję B, zatytułowaną „system emerytalny oraz zasiłek z tytułu przejścia w stan spoczynku", składającą się z art. 41a–41h;

6. art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 38

1. Zgodnie z warunkami określonymi w przepisach, do których odnosi się art. 1 załącznika V, pracownik, jego małżonek, dzieci oraz inne osoby będące na jego utrzymaniu

[1] Dz.U. L 139 z 30.5.1975, str. 1.
[2] Dz.U. L 214 z 6.8.1976, str. 24.
[3] Dz.U. L 127 z 22.5.1980, str. 4.

w rozumieniu art. 7 załącznika IV są ubezpieczone na wypadek choroby do 80 % poniesionych wydatków w trakcie okresu wykonywania pracy lub zwolnienia chorobowego. Jednakże stawkę 80 % zwiększa się do 100 % w przypadku gruźlicy, choroby Heine-Medina, raka, chorób umysłowych oraz innych chorób uznanych przez Komisję Wspólnot Europejskich za porównywalnie poważne.

Jedną trzecią składki wymaganej w celu pokrycia ubezpieczeniowej opłaca pracownik, tak by kwota, którą jest obciążony, nie przewyższała 2 % jego wynagrodzenia podstawowego, pozostałe dwie trzecie opłaca Fundacja.

Jeżeli jednak badanie medyczne przewidziane w art. 24 wykazuje chorobę lub inwalidztwo pracownika, dyrektor może zdecydować o wyłączeniu kosztów wynikających z takiej choroby lub inwalidztwa ze zwrotu wydatków określonych w akapicie pierwszym.

2. Jeżeli pracownik wykazuje, że nie może uzyskać objęcia go innym systemem zabezpieczenia społecznego, nadal będzie korzystać z objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym określonym w akapicie pierwszym, bez konieczności płacenia składek, w okresie nieprzekraczającym 60 dni po wygaśnięciu jego umowy o pracę lub w czasie, gdy choruje on na ciężkie schorzenie przewlekłe nabyte w trakcie zatrudnienia.

3. Pracownik, który pracował dla Fundacji do 60 roku życia lub otrzymuje rentę inwalidzką, uprawniony jest do świadczeń przewidzianych w ust. 1 po odejściu ze służby. Wysokość składki jest określona na podstawie jego emerytury.

Świadczenia te stosuje się również w odniesieniu do osoby uprawnionej do renty rodzinnej po zmarłym pracowniku aktywnie zatrudnionym lub pracującym na rzecz Fundacji do 60 roku życia lub pracowniku uprawnionym do renty inwalidzkiej. Kwota składki jest określona na podstawie jego emerytury.

4. Pod warunkiem że nie mogą one uzyskać objęcia ubezpieczeniem z tytułu jakiegokolwiek innego publicznego systemu ubezpieczeń zdrowotnych, świadczenia przewidziane w ust. 1 przysługują podobnie następującym osobom:

— byłym pracownikom uprawnionym do świadczeń emerytalnych, którzy odeszli z pracy na rzecz Fundacji przed 60 rokiem życia;

— osobom uprawnionym do renty rodzinnej po byłym pracowniku, który odszedł z pracy przed 60 rokiem życia.

Składkę oblicza się w odniesieniu do emerytury byłego pracownika, przy czym jej połowę opłaci osoba uprawniona do renty.

Osoba, której przysługuje renta sieroca, jest uprawniona do świadczeń przewidzianych w ust. 1 wyłącznie na własną prośbę. Kwota składki jest określona na podstawie renty sierocej.

5. Jeżeli wydatki ogólne poniesione przez pracownika, niezwrócone w okresie 12 miesięcy, przewyższają połowę jego miesięcznego wynagrodzenia lub emerytury, dyrektor Fundacji może zezwolić na zwrot specjalny, za zgodą biura do spraw rozliczeń, uwzględniając sytuację rodzinną danej osoby, w sposób przewidziany przez przepisy określone w art. 1 załącznika V.

6. Osoby uprawnione do wyżej wymienionych świadczeń deklarują kwotę każdego zwrotu poniesionych wydatków, o którą mogą się ubiegać z tytułu innego obowiązkowego programu ubezpieczeń zdrowotnych dla siebie lub osób objętych ich ubezpieczeniem.

Jeżeli kwota, którą otrzymaliby w wyniku zwrotu, przekracza kwotę zwrotu przewidzianą w ust. 1, różnicę tę odejmuje się od kwoty, która ma zostać zwrócona zgodnie z ust. 1, z wyjątkiem zwrotów uzyskanych z tytułu uzupełniającego prywatny program ubezpieczeń zdrowotnych, pokrywającego tę cześć kosztów, która nie podlega zwrotowi na mocy ust. 1.";

7. dodaje się art. 38a, 40a, 41a, 41b, 41c, 41d, 41e, 41f, 41g i 41h w brzmieniu:

„Artykuł 38a

1. Zgodnie z warunkami ustanowionymi w przepisach określonych w art. 2 załącznika V pracownik ubezpieczony jest od nieszczęśliwych wypadków oraz ryzyka chorób zawodowych w trakcie okresu wykonywania pracy lub zwolnienia chorobowego. Opłaci on koszt ubezpieczenia od ryzyka niezwiązanego z zawodem w wysokości do 0,1 % jego wynagrodzenia podstawowego.

Przepisy określają, jakie rodzaje ryzyka nie są objęte ubezpieczeniem.

2. Wypłacane są następujące świadczenia:

a) w razie śmierci:

Wypłata osobom wymienionym poniżej kwoty ryczałtowej, równej pięciokrotności rocznego wynagrodzenia podstawowego zmarłego, obliczonego w odniesieniu do miesięcznej kwoty wynagrodzenia otrzymywanego 12 miesięcy przed wypadkiem:

— małżonkowi oraz dzieciom zmarłego pracownika zgodnie z prawem spadkowym obowiązującym w państwie pracownika; kwota do zapłacenia małżonkowi nie może być jednak mniejsza niż 25 % ryczałtu,

— jeżeli nie istnieją osoby należące do powyższej kategorii – innym zstępnym, zgodnie z prawem spadkowym obowiązującym w państwie pracownika,

— jeżeli nie istnieją osoby należące do żadnej z dwóch powyższych kategorii – innym krewnym w linii wstępującej, zgodnie z prawem spadkowym obowiązującym w państwie pracownika,

— jeżeli nie istnieją żadne osoby należące do którejkolwiek z trzech powyższych kategorii – Fundacji.

b) w razie całkowitego i trwałego inwalidztwa:

Wypłata pracownikowi kwoty ryczałtowej, wynoszącej ośmiokrotność jego rocznego wynagrodzenia podstawowego, obliczonego w odniesieniu do miesięcznej kwoty wynagrodzenia otrzymywanego 12 miesięcy przed wypadkiem.

c) w przypadku częściowego i trwałego inwalidztwa:

Wypłata pracownikowi części kwoty przewidzianej w lit. b), obliczonej w odniesieniu do skali ustanowionej w przepisach określonych w art. 2 załącznika V.

Jak przewidziano w wyżej wymienionych przepisach, określone wyżej wypłaty mogą zostać zastąpione rentą.

Wymienione wyżej świadczenia mogą zostać wypłacone łącznie ze świadczeniami przewidzianymi w programie emerytalnym.

3. W sposób przewidziany przez przepisy określone w art. 2 załącznika V ubezpieczeniem objęte są również: wydatki medyczne, farmaceutyczne, związane z hospitalizacją, operacją, koszty protetyki, radiografii, wydatki ortopedyczne, kliniczne i transportowe oraz inne wydatki poniesione w wyniku wypadku lub choroby zawodowej.

Zwrot nastąpi jednak tylko w przypadku, gdy kwota wypłacana pracownikowi na mocy art. 38 nie pokrywa w pełni poniesionych kosztów."

„Artykuł 40a

1. W granicach zobowiązań przeniesionych na nią na mocy art. 40 Fundacja automatycznie przejmuje prawo urzędnika lub jego następcy prawnego do odszkodowania od osoby trzeciej odpowiedzialnej za wypadek powodujący śmierć pracownika.

2. W granicach zobowiązań przeniesionych na nią na mocy art. 38 i 38a Wspólnota automatycznie przejmuje prawo urzędnika lub jego następcy prawnego do odszkodowania od osoby trzeciej odpowiedzialnej za wypadek powodujący śmierć pracownika lub osoby objętej jego ubezpieczeniem.";

„Artykuł 41a

Pracownik, który przepracował przynajmniej 10 lat, ma prawo do emerytury za wysługę lat. Ma on prawo do emerytury niezależnie od liczby lat pracy, jeżeli ma więcej niż 60 lat.

Maksymalna kwota emerytury za wysługę lat wynosi 70 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego przysługującego na ostatnim stopniu zawodowym, na którym pracownik był zakwalifikowany przynajmniej przez rok. Wypłacana jest pracownikom, którzy przepracowali 35 lat, co obliczane jest zgodnie z art. 3 załącznika VI. Jeżeli liczba lat pracy nie przekracza 35, powyższa kwota maksymalna jest proporcjonalnie obniżona.

Jeżeli pracownik ma prawo do emerytury, jego prawa emerytalne są obniżane proporcjonalnie do kwot płaconych na podstawie art. 37 załącznika VI.

Kwota emerytury za wysługę lat nie może być mniejsza niż 4 % liczby określającej minimum utrzymania w rozumieniu art. 5 załącznika VI, za rok pracy zgodnie z art. 3 tego załącznika.

Wiek emerytalny wynosi 60 lat.

Lata pracy, określone w akapicie pierwszym, to lata przepracowane przez pracownika w rozumieniu art. 1 ust. 2 obejmujące lata poprzedzające ……., pod warunkiem że pracownik pracuje na tym stanowisku w Fundacji w tym samym okresie.

Artykuł 41b

Pracownik ma prawo, w sposób przewidziany w rozdziale III załącznika VI, do renty inwalidzkiej w przypadku całkowitego i trwałego inwalidztwa uniemożliwiającego mu wykonywanie jego obowiązków w Fundacji.

Jeżeli inwalidztwo nastąpiło wskutek wypadku mającego miejsce w trakcie wykonywania obowiązków lub z nimi związanego, na skutek choroby zawodowej, na skutek działania na rzecz ogółu lub ryzykowania życia dla ocalenia drugiego człowieka, renta inwalidzka wynosić będzie 70 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego pracownika.

Jeżeli inwalidztwo spowodowane jest innymi przyczynami, renta inwalidzka obliczana na podstawie ostatniego wynagrodzenia podstawowego będzie równa kwocie emerytury, która przysługiwałaby pracownikowi w wieku 65 lat, gdyby pozostawał on czynny zawodowo do tego wieku.

Renta inwalidzka nie może być niższa niż 120 % liczby określającej minimum utrzymania, określonej w art. 5 załącznika VI.

W przypadku inwalidztwa celowo spowodowanego przez pracownika dyrektor może zdecydować o przyznaniu mu jedynie zasiłku z tytułu przejścia w stan spoczynku przewidzianego w art. 11 załącznika VI.

Artykuł 41c

Wdowa po pracowniku lub byłym pracowniku ma prawo do renty rodzinnej na warunkach przewidzianych w rozdziale IV załącznika VI.

Miesięczna kwota renty rodzinnej wypłacana wdowie pracownika, który zmarł w trakcie zatrudnienia lub podczas zwolnienia w celu odbycia służby wojskowej, będzie wynosić 35 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego otrzymywanego przez pracownika i nie może być niższa od liczby określającej minimum utrzymania określonego w art. 5 załącznika VI.

Artykuł 41d

1. Jeżeli pracownik lub osoba uprawniona do emerytury czy renty inwalidzkiej umrze, nie pozostawiając małżonka uprawnionego do renty rodzinnej, dzieci pozostające na utrzymaniu w rozumieniu art. 7 załącznika IV mają prawo do renty sierocej, zgodnie z art. 20 załącznika VI.

2. Te same uprawnienia emerytalne przysługują dzieciom spełniającym powyższe warunki w przypadku śmierci lub powtórnego małżeństwa małżonka otrzymującego rentę rodzinną, przewidzianą w art. 41c.

3. Jeżeli pracownik lub osoba uprawniona do emerytury lub renty inwalidzkiej umrze, a niespełnione są warunki określone w akapicie pierwszym, dzieci pozostające na utrzymaniu w rozumieniu art. 7 załącznika IV mają prawo do renty sierocej, na warunkach określonych w art. 20 załącznika VI. Jednakże renta ta będzie wynosić połowę renty obliczonej zgodnie z tym artykułem.

4. Każde dziecko pozostające na utrzymaniu pracownika w rozumieniu art. 7 załącznika IV, którego małżonek niebędący pracownikiem umrze, ma prawo do renty sierocej, będącej dwukrotnością zasiłku na dzieci pozostające na utrzymaniu.

Artykuł 41e

Osoba uprawniona do emerytury wypłacanej w wieku lat 60 lub później, do renty inwalidzkiej lub do renty rodzinnej ma prawo do zasiłku rodzinnego określonego w art. 6, 7 i 8 załącznika IV. Zasiłek na gospodarstwo domowe oblicza się w odniesieniu do emerytury osoby uprawnionej.

Kwota zasiłku na dziecko pozostające na utrzymaniu, wypłacana osobie uprawnionej do renty rodzinnej, będzie stanowić dwukrotność zasiłku przewidzianego w art. 7 załącznika IV.

Osoby uprawnione do renty sierocej mają prawo do zasiłku szkolnego przewidzianego w art. 8 załącznika IV.

Artykuł 41f

Wypłaty oraz świadczenia przewidziane w art. 41b–41e zawiesza się, jeżeli zawieszają one tymczasowo skutki finansowe umowy o pracę pracownika, zgodnie z warunkami zatrudniania pracowników Fundacji.

Artykuł 41g

Emerytury oblicza się w odniesieniu do skali płac obowiązującej w pierwszym dniu miesiąca, w którym rozpoczyna się okres uprawnienia.

Wyrównuje się je według stopy większej, równej lub niższej niż 100 %, w zależności od warunków życia w kraju zamieszkania emeryta; dodatki rekompensujące będą równe dodatkom ustalonym przez Radę Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 64 i art. 65 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.

Ustalone świadczenia emerytalne podlegają tym samym wyrównaniom, które Rada Wspólnot Europejskich określa w przypadku emerytur urzędników tych Wspólnot.

Emerytury będą wypłacane w jednej z walut wymienionych w art. 38 załącznika VI, zgodnie z kursem wymiany określonym w art. 63 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.

Artykuł 41h

Pracownicy pokrywają jedną trzecią kosztów finansowania programu emerytalnego. Składki wynosić będą 6,75 % podstawowego wynagrodzenia pracownika, bez uwzględniania wyrównań przewidzianych w art. 3 załącznika IV. Składki potrącane są co miesiąc z wynagrodzenia pracowników i wprowadzane jako przychód w sekcji Komisji Budżetu Ogólnego Wspólnot Europejskich.

W celu wypłaty świadczeń wynikających z niniejszego programu emerytalnego dyrektor Fundacji przekazuje swoje uprawnienia organowi administracyjnemu odpowiedzialnemu za rozliczanie i wypłatę emerytur byłym urzędnikom Komisji Wspólnot Europejskich. Świadczenia pokrywane są z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.";

8. załącznik I otrzymuje brzmienie:

„*ZAŁĄCZNIK I*

SKŁAD ORAZ OBRADY KOMITETU DS. PRACOWNICZYCH ORAZ KOMITETU DS. INWALIDZTWA

ROZDZIAŁ I

Komitet pracowniczy

Artykuł 1

Komitet pracowniczy składa się z członków, wraz z ich zastępcami, o ile tacy są, których kadencja trwa dwa lata. Fundacja może jednak zadecydować o ustanowieniu krótszej kadencji, która nie może być krótsza niż rok.

Warunki wyboru członków Komitetu pracowniczego są ustanawiane przez zgromadzenie ogólne pracowników będących w czynnej służbie w danym miejscu zatrudnienia.

Członkostwo Komitetu pracowniczego powinno być takie, by zapewniało reprezentowanie wszystkich kategorii pracowników.

Wybory do Komitetu pracowniczego są ważne tylko wtedy, gdy wzięło w nich udział dwie trzecie pracowników uprawnionych do głosowania. Jednakże gdy nie uzyskano tej proporcji, druga tura głosowania będzie ważna, gdy weźmie w niej udział większość uprawnionych do głosowania.

Obowiązki podejmowane przez członków Komitetu pracowniczego oraz przez pracowników powoływanych do organów ustanowionych przez Fundację uważa się za część ich normalnej pracy. Fakt wykonywania tych obowiązków w żadnym razie nie powoduje skutków szkodliwych dla osoby zainteresowanej.

ROZDZIAŁ II

Komitet ds. Inwalidztwa

Artykuł 2

Komitet ds. Inwalidztwa składa się z trzech lekarzy: jednego wyznaczonego przez Fundację, jednego wyznaczonego przez zainteresowanego pracownika oraz jednego wyznaczonego za obustronnym porozumieniem dwóch pierwszych lekarzy.

Jeżeli zainteresowany pracownik nie wybierze lekarza, przewodniczący Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wyznacza lekarza.

W przypadku braku porozumienia co do wyboru trzeciego lekarza, w przeciągu dwóch miesięcy od momentu wyznaczenia drugiego lekarza, trzeci lekarz jest wyznaczony przez prezesa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na prośbę jednej z zainteresowanych stron.

Artykuł 3

Wydatki poniesione w związku z obradami Komitetu ds. Inwalidztwa pokrywa Fundacja.

Jeżeli lekarz wyznaczony przez zainteresowanego pracownika mieszka w innym miejscu niż miejsce zatrudnienia pracownika, pracownik pokrywa koszty dodatkowych opłat, z wyjątkiem kosztów podróży pierwszą klasą, które zwróci Fundacja.

Artykuł 4

Pracownik może przedłożyć Komitetowi ds. Inwalidztwa wszelkie sprawozdania lub zaświadczenia od swojego stałego lekarza lub innego lekarza praktykującego, z którym się konsultował.

Wnioski Komitetu są przekazywane Fundacji oraz zainteresowanemu pracownikowi.

Prace Komitetu są poufne."

9. dodaje się załączniki V i VI w brzmieniu:

Załącznik V: „Ubezpieczenie zdrowotne, wypadkowe oraz od chorób zawodowych" oraz załącznik VI: „Program emerytalny".

Powyższe załączniki znajdują się odpowiednio w załącznikach 1 i 2 do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Członkowie personelu Fundacji w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą zdecydować się na pozostanie w systemie zabezpieczenia społecznego pierwotnie przewidzianym w art. 38 rozporządzenia (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1860/76, jeżeli się do nich stosował, lub przyłączyć się do nowego programu, przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, wybierając ten, który jest dla nich najbardziej korzystny. Wyboru należy dokonać w ciągu trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, bez możliwości wycofania decyzji. Program pierwotnie przewidziany w art. 38 rozporządzenia (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1860/76 będzie obowiązywał w okresie przed dokonaniem takiego wyboru oraz po nim, jeżeli wyboru nie dokonano w wymienionym okresie trzech miesięcy, chyba że wybór został dokonany z powodów będących poza kontrolą pracownika.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lutego 1982 r.

W imieniu Rady

L. TINDEMANS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK 1

„ZAŁĄCZNIK V

UBEZPIECZENIE ZDROWOTNE, WYPADKOWE ORAZ OD CHORÓB ZAWODOWYCH

Artykuł 1

1. Pracownicy Fundacji oraz osoby spełniające warunki ustanowione w art. 38 ust. 2, 3 i 4 Warunków zatrudnienia pracowników Fundacji zostają włączeni do wspólnego programu ubezpieczeń zdrowotnych instytucji Wspólnot Europejskich.

2. Przepisy dotyczące ubezpieczeń zdrowotnych urzędników Wspólnot Europejskich stosują się wobec wyżej wymienionych pracowników oraz jego następców prawnych.

Artykuł 2

Zasady ubezpieczeń od ryzyka wypadku oraz chorób zawodowych urzędników Wspólnot Europejskich stosuje się wobec pracowników Fundacji.

W celu rozstrzygania wynikających z tych zasad roszczeń wysuniętych przez pracowników, którzy doznali wypadku lub ulegli chorobie zawodowej, dyrektor Fundacji przekaże swoje uprawnienia organowi administracyjnemu odpowiedzialnemu za rozstrzyganie takich roszczeń dotyczących wypadku lub choroby zawodowej urzędników Wspólnot Europejskich.

Wspólnoty Europejskie gwarantują wypłatę świadczeń przewidzianych w niniejszych przepisach pracownikom Fundacji oraz ich następcom prawnym.”

ZAŁĄCZNIK 2

„ZAŁĄCZNIK VI

PROGRAM EMERYTALNY

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Jeżeli badanie medyczne przeprowadzone, zanim pracownik podejmie swoje obowiązki, wykaże, że dotknięty jest on chorobą lub inwalidztwem, dyrektor może, w przypadku ryzyka wynikającego z takiej choroby lub inwalidztwa, zdecydować o przyznaniu pracownikowi świadczeń gwarantowanych z tytułu inwalidztwa lub śmierci jedynie po pięciu latach od daty podjęcia pracy na rzecz Fundacji.

ROZDZIAŁ II

EMERYTURA ZA WYSŁUGĘ LAT ORAZ ZASIŁEK Z TYTUŁU PRZEJŚCIA W STAN SPOCZYNKU

Sekcja 1

Emerytura za wysługę lat

Artykuł 2

Emerytura za wysługę lat będzie płatna na podstawie całkowitej liczby lat uprawniających do emerytury przepracowanych przez pracownika. Każdy rok pracy, obliczany zgodnie z ustaleniami art. 3, stanowi rok wysługi uprawniającej do emerytury, a każdy pełny miesiąc pracy jedną dwunastą roku wysługi lat pracy.

Maksymalna liczba lat wysługi uprawniających do emerytury, które można uwzględnić przy obliczaniu uprawnień emerytalnych, wynosi 35.

Artykuł 3

W celu obliczenia lat wysługi uprawniających do emerytury w rozumieniu art. 2 akapit pierwszy należy uwzględnić, co następuje:

a) staż pracy w charakterze pracownika Fundacji, liczony od ……, a także okres urlopu w celu odbycia służby wojskowej, od daty jego rozpoczęcia, pod warunkiem że zainteresowana osoba zapłaciła swoją cześć składki emerytalnej za taki okres pracy;

b) okres uwzględniany przy obliczaniu zgodnie z art. 10 ust. 2, pod warunkiem że spłacono zwracaną kwotę lub jej równowartość ubezpieczeniową, jak ustalono w tym artykule.

Artykuł 4

Pracownik, który po odejściu z pracy na rzecz Fundacji ponownie podjął czynną pracę zawodową w Fundacji, nabywa dalsze uprawnienia do świadczeń emerytalnych.

Może on zażądać, by przy obliczaniu jego uprawnień do świadczeń emerytalnych uwzględniono cały okres jego pracy, pod warunkiem że spłaci on kwoty wypłacone mu zgodnie z art. 11 lub otrzymane przez niego z tytułu emerytury za wysługę lat plus odsetki składane w wysokości 3,5 % rocznie.

Jeżeli pracownik uprawniony do emerytury nie spłaci kwot wymienionych w poprzednim akapicie, wypłaca się mu kwotę zasadniczą, stanowiącą równoważnik aktuarialny jego emerytury w momencie zaprzestania jej wypłacania, łącznie z odsetkami składanymi w wysokości 3,5 % rocznie w formie emerytury odroczonej wypłacanej w wieku, w którym zaprzestał wykonywania swoich obowiązków.

Artykuł 5

W celu obliczenia świadczeń emerytalnych kwota określająca minimum kosztów utrzymania odpowiadać będzie podstawowemu wynagrodzeniu pracownika stopnia D 4 szczebla pierwszego.

Artykuł 6

Równoważnik aktuarialny emerytury za wysługę lat nie może być niższy niż kwota, którą pracownik otrzymałby, gdyby zastosowano wobec niego art. 11.

Jeżeli równoważnik aktuarialny emerytury, wypłacanej na podstawie powyższych przepisów, jest niższy niż wymieniona kwota, pracownik otrzymuje emeryturę, której równoważnik aktuarialny jest równy kwocie przewidzianej w akapicie pierwszym.

Artykuł 7

»Równoważnik aktuarialny emerytury za wysługę lat« oznacza wartość kapitałową świadczeń należnych pracownikowi, obliczoną w odniesieniu do tabel śmiertelności sporządzonych przez władze budżetowe Wspólnot Europejskich, określonych w art. 32, przy zastosowaniu stopy odsetek w wysokości 3,5 % rocznie.

Artykuł 8

Pracownik odchodzący z pracy przed ukończeniem 60 lat może zażądać, by jego emerytura:

— została zawieszona do pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dniu, w którym ukończy on 60 lat, lub

— została wypłacona niezwłocznie, pod warunkiem że ma on więcej niż 50 lat. W tym przypadku emerytura obniża się o kwotę obliczoną w odniesieniu do wieku urzędnika, w jakim rozpoczyna on pobieranie emerytury, zgodnie z następującą tabelą:

Emerytura należna w przypadku wcześniejszego odejścia na emeryturę, wyrażona w kategoriach emerytury należnej przy przejściu na emeryturę w wieku lat 60

Wiek wcześniejszego przejścia na emeryturę	Współczynnik
50	0,50678
51	0,53834
52	0,57266
53	0,61009
54	0,65099
55	0,69582
56	0,74508
57	0,79936
58	0,85937
59	0,92593

Artykuł 9

Uprawnienie do otrzymywania emerytury obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dniu, w którym pracownik automatycznie lub na własną prośbę kwalifikuje się do otrzymania emerytury.

Artykuł 10

1. Pracownik, który odchodzi z pracy na rzecz Fundacji w celu podjęcia pracy w administracji rządowej, organizacji krajowej lub międzynarodowej, która zawarła umowę z Fundacją, ma prawo do przeniesienia równoważnika aktuarialnego jego uprawnień emerytalnych na fundusz emerytalny wspomnianej administracji lub organizacji.

2. Pracownik, który podejmuje pracę na rzecz Fundacji po odejściu z pracy w administracji rządowej, w organizacji krajowej lub międzynarodowej czy na rzecz przedsiębiorstwa, ma prawo po ukończeniu okresu próbnego ustanowionego w art. 25 zasad zatrudniania zapłacić Fundacji:

— równoważnik aktuarialny uprawnień emerytalnych nabytych przez niego w administracji rządowej, organizacji krajowej lub międzynarodowej czy w przedsiębiorstwie, lub

— kwoty zwrócone mu przez fundusz emerytalny administracji rządowej, organizacji krajowej lub międzynarodowej czy fundusz przedsiębiorstwa w momencie odejścia z pracy.

W takim przypadku właściwy organ odpowiedzialny za wypłatę emerytur, uwzględniając jego stopień i szczebel w momencie zatrudnienia w pełnym wymiarze godzin, określa liczbę lat wysługi, która przypisuje się jemu w bieżącym programie emerytalnym lub na podstawie kwoty równoważnika aktuarialnego, lub kwot zwróconych, jak wymieniono powyżej.

Opcja wskazane w akapicie pierwszym jest również otwarta dla pracowników, którzy podjęli pracę przed …… w zakresie uprawnień emerytalnych za okres pracy na rzecz Fundacji przed tym terminem. Liczba lat wysługi emerytalnej określa się jednakże na podstawie stopnia oraz szczebla zainteresowanej osoby w ……

Sekcja 2

Zasiłek z tytułu przejścia w stan spoczynku

Artykuł 11

1. Pracownik w wieku poniżej 60 lat, którego służba wygasa w sposób inny niż w związku ze śmiercią lub inwalidztwem, który nie jest uprawniony do emerytury i nie może skorzystać z przepisów art. 10 ust. 1, ma prawo w momencie odejścia z pracy do wypłaty:

a) łącznej kwoty odliczonej od miesięcznego wynagrodzenia tytułem składek emerytalnych, wraz z odsetkami składanymi według stawki 3,5 % w skali roku;

b) pod warunkiem że jego umowa o pracę nie wygasła zgodnie z art. 47 o zasadach zatrudniania – zasiłku z tytułu przejścia w stan spoczynku proporcjonalnego do bieżącego stażu pracy, obliczanego na podstawie półtora miesiąca za każdy rok

pracy ostatniego wynagrodzenia podstawowego przed potrąceniem. W przypadkach objętych art. 10 ust. 2 okres poprzedniej pracy podobnie uzna się za rzeczywiście przepracowany w zakresie liczby lat wysługi emerytalnej przypisanych mu zgodnie z art. 10 ust. 2 akapit drugi;

c) łącznej kwoty wypłaconej na rzecz Fundacji, zgodnie z art. 10 ust. 2, jeżeli kwota ta odpowiada okresowi przed ……, oraz jednej trzeciej tej kwoty za okres po tej dacie wraz z odsetkami składanymi w stosunku 3,5 % rocznie.

2. Od zasiłku, określonego w ust. 1 lit. a), b) i c) potrąca się kwoty wypłacane na podstawie art. 37.

ROZDZIAŁ III

RENTA INWALIDZKA

Artykuł 12

Z zastrzeżeniem przepisów art. 1 pracownik w wieku poniżej 65 lat, którego w którymkolwiek momencie nabywania uprawnień emerytalnych Komitet ds. Inwalidztwa, przewidziany w załączniku I, uznaje za dotkniętego trwałym inwalidztwem całkowitym i który zobowiązany jest przerwać pracę na rzecz Fundacji z tego powodu, ma prawo do renty inwalidzkiej przewidzianej w art. 41b o warunkach zatrudniania.

Renty inwalidzkiej i emerytury za wysługę lat nie wypłaca się równocześnie.

Artykuł 13

Uprawnienie do renty inwalidzkiej staje się skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym wygasa umowa o pracę danego pracownika zgodnie z art. 45 i 46 o warunkach zatrudniania.

Artykuł 14

Dyrektor może zażądać w dowolnym momencie poświadczenia stwierdzającego, że odbiorca renty inwalidzkiej nadal spełnia wymagania wypłaty renty. Uprawnienie do renty wygasa w przypadku, gdy Komitet ds. Inwalidztwa stwierdza, że powyższe wymagania są niespełnione.

Jeżeli zainteresowana osoba nie podejmuje ponownie pracy na rzecz Fundacji, otrzymuje zasiłek przewidziany w art. 11, obliczony na podstawie rzeczywiście przepracowanego okresu.

Artykuł 15

Jeżeli pracownik pobierający rentę inwalidzką wraca do pracy na rzecz Fundacji, okres, podczas którego otrzymywał rentę, uwzględnia się przy obliczaniu jego emerytury, bez konieczności pokrywania przez niego zaległych składek.

ROZDZIAŁ IV

RENTA RODZINNA

Artykuł 16

Jeżeli pracownik umiera podczas pracy lub urlopu na okres odbywania służby wojskowej, wdowa po nim jest uprawniona, pod warunkiem że w momencie jego śmierci była jego małżonką przynajmniej przez rok oraz spełnia przepisy art. 1 i 21, do renty rodzinnej wynoszącej 35 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego pracownika, nie mniejszej niż kwota określająca minimum kosztów utrzymania, określona w art. 5.

Warunek określający okres małżeństwa wymieniony w akapicie pierwszym nie będzie uwzględniany, jeżeli istnieje jedno lub więcej dzieci z małżeństwa lub poprzedniego małżeństwa pracownika, pod warunkiem że wdowa utrzymuje lub utrzymywała dzieci, lub jeżeli śmierć pracownika nastąpiła w związku z inwalidztwem fizycznym, chorobą nabytą w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych lub w związku z wypadkiem.

Artykuł 17

Jeżeli były pracownik otrzymywał emeryturę za wysługę lat, wdowa po nim jest uprawniona – pod warunkiem iż była jego żoną w momencie, kiedy pracownik uzyskał uprawnienie do emerytury oraz z zastrzeżeniem przepisów art. 21 – do renty rodzinnej w wysokości 60 % emerytury za wysługę lat, jaką pracownik otrzymywał w chwili śmierci. Minimalna renta rodzinna wynosi 35 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego pracownika i nie jest niższa od kwoty określającej minimum kosztów utrzymania określonego w art. 5. Kwota renty rodzinnej w żadnym wypadku nie może przekraczać kwoty emerytury za wysługę lat otrzymywanej przez jej męża w chwili śmierci.

Okres trwania małżeństwa określonego w akapicie pierwszym nie jest uwzględniany, jeżeli jedno lub więcej dzieci pochodzi z tego małżeństwa zawartego przez byłego pracownika zatrudnionego na czas określony, zanim odszedł on z pracy, pod warunkiem że wdowa utrzymuje lub utrzymywała te dzieci.

Artykuł 18

Wdowa po pracowniku, który odszedł z pracy przed ukończeniem 60 lat oraz zażądał odroczenia emerytury za wysługę lat do pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym ukończył 60 lat, ma prawo, pod warunkiem że była jego małżonką przynajmniej przez rok w momencie odejścia z pracy na rzecz Fundacji oraz z zastrzeżeniem art. 21, do renty rodzinnej wynoszącej 60 % emerytury za wysługę lat, która należna byłaby jej małżonkowi w wieku 60 lat. Minimalna renta rodzinna wynosi 35 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego pracownika. Kwota renty rodzinnej nie może jednakże w żadnym wypadku przekraczać kwoty emerytury za wysługę lat, do której uprawniony byłby pracownik w wieku 60 lat.

Okres trwania małżeństwa określonego w akapicie pierwszym nie jest uwzględniany, jeżeli jedno lub więcej dzieci pochodzi z tego małżeństwa zawartego przez byłego pracownika zatrudnionego na czas określony, zanim on odszedł z pracy, pod warunkiem że wdowa utrzymuje lub utrzymywała te dzieci.

Artykuł 19

Do celów art. 17 i 18 warunek określający czas trwania małżeństwa nie jest uwzględniany w przypadku, gdy małżeństwo, nawet jeżeli zostało zawarte po wygaśnięciu stosunku pracy urzędnika, trwało przynajmniej pięć lat.

Artykuł 20

1. Renta sieroca, przewidziana w art. 41d ust. 1 o warunkach zatrudniania, w przypadku jedynej sieroty wynosi osiem dziesiątych renty rodzinnej, która przysługiwałaby wdowie po pracowniku, bez uwzględniania obniżek określonych w art. 24 niniejszego załącznika.

Nie może ona być niższa niż kwota określająca minimum kosztów utrzymania określona w art. 5, z zastrzeżeniem przepisów art. 21.

2. Rentę zwiększa się w przypadku każdego następnego dziecka pozostającego na utrzymaniu o kwotę stanowiącą dwukrotność dodatku na dzieci pozostające na utrzymaniu.

3. Kwota renty oraz dodatku, obliczona w powyższy sposób, rozdziela się równo między uprawnionymi sierotami.

Artykuł 21

Jeżeli pracownik pozostawia wdowę oraz sieroty z poprzedniego małżeństwa lub jego innych następców prawnych, całkowitą rentę, obliczaną jak w przypadku wdowy utrzymującej wszystkie wymienione osoby, rozdziela się między różnymi zainteresowanymi osobami proporcjonalnie do kwoty rent, które przysługiwałyby każdej kategorii tych osób potraktowanej osobno.

Jeżeli pracownik pozostawia sieroty z różnych małżeństw, całkowitą rentę, obliczaną jak w przypadku dzieci pochodzących z tego samego małżeństwa, rozdziela się między różnymi zainteresowanymi osobami proporcjonalnie do kwoty rent, które przysługiwałyby każdej kategorii tych osób potraktowanej osobno.

Do celów obliczenia powyższego podziału dzieci z poprzednich małżeństw obydwu małżonków pozostające na utrzymaniu w rozumieniu art. 7 załącznika IV włącza się do kategorii dzieci z małżeństwa pracownika.

W przypadku przewidzianym w akapicie drugim wstępni uznani za pozostających na utrzymaniu w rozumieniu art. 7 ust. 4 załącznika IV są traktowani w ten sam sposób co dzieci pozostające na utrzymaniu oraz do celów obliczenia podziału renty, włączone do kategorii zstępnych.

Artykuł 22

Na podstawie specjalnej decyzji organu określonego w art. 41h o warunkach zatrudniania wdowcowi po pracownicy, która umrze w czasie pracy, przyznana może zostać renta obliczona na podstawie art. 16, pod warunkiem że dostarczy on zaświadczenie o braku dochodów własnych oraz o niezdatności, w momencie śmierci żony, do podjęcia zatrudnienia przynoszącego dochód na skutek trwałego inwalidztwa lub ciężkiej choroby.

Artykuł 41e o warunkach zatrudniania stosuje się odpowiednio.

Wypłatę renty wstrzymuje się w przypadku ponownego małżeństwa pozostającego przy życiu małżonka.

Artykuł 23

Osoby uprawnione przez zmarłego pracownika, jak określono w niniejszym rozdziale, również otrzymają zasiłek przewidziany w art. 11 powyżej.

Jeżeli pracownik umrze, nie pozostawiając osób, które kwalifikują się do renty rodzinnej, spadkobiercy mają prawo do otrzymania zasiłku przewidzianego w art. 11.

Od powyższego zasiłku potrąca się jednakże kwoty wypłacane zgodnie z art. 37.

Artykuł 24

Prawo do otrzymywania wypłat renty rodzinnej staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć pracownika. Jednakże w przypadku gdy dokonuje się wypłaty, przewidzianej w art. 36 o warunkach zatrudniania, z tytułu renty rodzinnej, prawo takie staje się skuteczne pierwszego dnia czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć.

Prawo do otrzymania wypłaty renty rodzinnej wygasa w końcu miesiąca kalendarzowego, w którym odbiorca renty umiera lub przestaje spełniać wymagania wypłaty renty.

Artykuł 25

Jeżeli różnica wieku między zmarłym pracownikiem a jego pozostającą przy życiu małżonką, pomniejszona o okres trwania małżeństwa, przekracza 10 lat, wówczas renta rodzinna, obliczana zgodnie z poprzednimi przepisami, ulega za pełny rok różnicy zmniejszeniu o:

— 1 % w odniesieniu do różnicy między 10 a 20 lat,

— 2 % w odniesieniu do różnicy wieku od 20 do (lecz niełącznie z) 25 rokiem życia,

— 3 % w odniesieniu do różnicy wieku od 25 do (lecz niełącznie z) 30 rokiem życia,

— 4 % w odniesieniu do różnicy wieku od 30 do (lecz niełącznie z) 35 rokiem życia,

— 5 % w odniesieniu do różnicy wieku od 35 lat i więcej.

Artykuł 26

Uprawnienie wdowy do renty rodzinnej wygasa w momencie jej ponownego małżeństwa. Jest ona uprawniona do natychmiastowej wypłaty kwoty zasadniczej, stanowiącej dwukrotność rocznej kwoty jej renty rodzinnej, pod warunkiem że art. 41d ust. 2 o warunkach zatrudniania nie stosuje się.

Artykuł 27

Była żona pracownika ma prawo w momencie jego śmierci do renty rodzinnej określonej w niniejszym rozdziale, pod warunkiem że sąd, który wydał orzeczenie o rozwodzie, nie uznał rozwiedzionej żony za jedyną winną stronę. Uprawnienie to wygasa w przypadku jej ponownego małżeństwa przed śmiercią byłego męża. Przepisy art. 26 stosuje się w przypadku jej powtórnego zamążpójścia po śmierci byłego męża.

Artykuł 28

Jeżeli rozwiedziony pracownik, który ponownie wstąpił w związek małżeński, pozostawia wdowę uprawnioną do renty rodzinnej, rentę tę rozdziela się proporcjonalnie do czasu trwania małżeństwa między wdowę oraz byłą żonę, jeżeli ponownie nie wyszła ona za mąż i jeżeli sąd wydający orzeczenie rozwodowe nie uznał jej za jedyną winną stronę. Kwota, do której uprawniona jest była żona, jeżeli ponownie nie wyszła za mąż, nie może przewyższyć kwoty na utrzymanie przyznanej jej w powyższym orzeczeniu.

Jeżeli którakolwiek z osób uprawnionych do renty umiera lub zrzeka się swojego udziału, jej udział przypisuje się udziałom innych osób, z wyjątkiem przypadku istnienia praw sieroty na mocy art. 41d ust. 2 o warunkach zatrudniania.

Obniżki z tytułu różnicy wieku przewidziane w art. 25 stosowane są osobno do rent rozdzielonych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 29

Jeżeli była żona traci prawo do renty na mocy art. 35, cała renta przysługuje wdowie, pod warunkiem że nie stosuje się art. 41d ust. 2 o warunkach zatrudniania.

ROZDZIAŁ V

FINANSOWANIE PROGRAMU EMERYTALNEGO

Artykuł 30

We wszystkich przypadkach z wynagrodzenia potrącane są składki emerytalne przewidziane w art. 41a–41h o warunkach zatrudniania i w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 31

Właściwie potrącone składki nie są zwracane. Błędnie potrącone składki nie nadają uprawnień do otrzymywania emerytury; błędnie potrącone składki powinny być zwracane bez odsetek na wniosek pracownika lub jego następców prawnych.

Artykuł 32

Tabelami śmiertelności i inwalidztwa oraz założonymi podwyżkami wynagrodzenia, stosowanymi przy obliczaniu wartości ubezpieczenia przewidzianych w niniejszym załączniku, są tabele przyjęte przez władze budżetowe Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 39 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników tych Wspólnot.

ROZDZIAŁ VI

ROZPATRYWANIE ROSZCZEŃ PRACOWNIKÓW

Artykuł 33

Po przekazaniu uprawnień przez dyrektora Fundacji organ administracyjny określony w art. 41h o warunkach zatrudniania jest odpowiedzialny za rozstrzyganie roszczeń dotyczących emerytury, renty inwalidzkiej, rodzinnej lub tymczasowej. Pracownikowi, jego następcom prawnym oraz Fundacji przekazuje się szczegółowe zaświadczenie o rozstrzygnięciu w tym samym czasie co decyzja przyznająca świadczenie.

Emerytura za wysługę lat lub renta inwalidzka nie są wypłacane w tym samym czasie co wynagrodzenie wypłacane przez Fundację lub jedną z instytucji Wspólnot Europejskich.

Przyznanie emerytury za wysługę lat, renty inwalidzkiej lub rodzinnej nie uprawnia do dodatku za rozłąkę.

Artykuł 34

Kwota świadczenia może zostać obliczona na nowo w każdym momencie, jeżeli wystąpił jakikolwiek błąd lub pominięcie.

Świadczenie podlega zmianom lub wycofaniu, jeżeli jego przyznanie nie było zgodne z przepisami o warunkach zatrudnienia i z niniejszym załącznikiem.

Artykuł 35

Jeżeli pracownik umiera, a jego następcy prawni nie występują z wnioskiem o świadczenia w ciągu roku od daty jego śmierci, tracą oni swoje uprawnienia, z wyjątkiem wypadków należycie udokumentowanego działania siły wyższej.

Artykuł 36

Pracownik lub jego następcy prawni, którym przysługują świadczenia wynikające z programu emerytalnego, dostarczają wymaganych dowodów na piśmie oraz informują organ administracyjny, określony w art. 41h o warunkach zatrudniania, o każdym stanie faktycznym mogącym mieć wpływ na ich uprawnienia.

Artykuł 37

Na warunkach, które ustala Komisja Wspólnot Europejskich, pracownik może zażądać od Fundacji dokonania wypłat niezbędnych do ustanowienia lub utrzymania uprawnień do świadczeń w kraju pochodzenia.

Wypłaty te nie przekraczają 13,5 % ich wynagrodzenia podstawowego i są pokrywane z budżetu Fundacji.

ROZDZIAŁ VII

WYPŁATA ŚWIADCZEŃ

Artykuł 38

Zaległe świadczenia wynikające z programu emerytalnego wypłacane są co miesiąc.

Świadczenia wypłacane są przez Komisję Wspólnot Europejskich ze środków budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

Beneficjenci świadczeń mogą zdecydować się na wypłatę świadczeń w walucie państwa ich pochodzenia lub zamieszkania albo państwa, w którym Fundacja ma siedzibę. Ich wybór pozostaje wiążący przynajmniej przez dwa lata.

Jeżeli ani państwo pochodzenia, ani zamieszkania nie jest państwem należącym do Wspólnoty, świadczenia wypłacane będą w walucie państwa, w którym Fundacja ma siedzibę.

Artykuł 39

Jakiekolwiek kwoty należne Fundacji ze strony pracownika, w momencie płatności świadczenia wynikającego z programu emerytalnego, potrąca się z kwoty ich świadczenia lub świadczeń należnych jego następcom prawnym. Potrącenie może zostać rozłożone na kilka miesięcy.

Artykuł 40

Jeżeli śmierć lub inwalidztwo pracownika zostały spowodowane przez osobę trzecią, prawo do wniesienia skargi przeciwko osobie trzeciej przysługujące pracownikowi lub jego następcom prawnym przypada Wspólnotom Europejskim w granicach ich zobowiązań wynikających z systemu emerytalnego."